

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Asan/1/2017
Identifikačné číslo spisu: 5016200166
Dátum vydania rozhodnutia: 24.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5016200166.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členiek senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Ing. Milada Hudánová, IČO: 34 354 506, Pri Celulózke 1381/17, Žilina, právne zastúpeného: JUDr. Ladislav Ščury, advokát, Mierová 1725, Čadca, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, Masarykova 10, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.k. OPS/BEZ/2015/5217, O-678/2015 zo dňa 4. januára 2015, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/22/2016-47 zo dňa 11. júna 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa ustanovenia § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.k. OPS/BEZ/2015/5217, O-678/2015 zo dňa 04.01.2015, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvoinštančné správne rozhodnutie č. 253/2015-IZA-1.2/pok/R zo dňa 21.10.2015, ktorým sa žalobcovi uložila podľa § 19 ods. 2 písm. a/ bod 1 zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o inšpekcii práce“) za porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. b/ zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o nelegálnej práci“) pokuta vo výške 2 000,- €. Náhradu trov konania nepriznal krajský súd ani žalobcovi, ani žalovanému.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia krajský súd konštatoval, že dôvody uvedené v žalobe neboli spôsobilé na to, aby spochybnili zákonnosť napadnutého rozhodnutia alebo procesného postupu pred jeho vydaním. K žalobnej námietke, že správny orgán prvého stupňa sa nevysporiadal s námietkou účastníka, že I. F. vo vzťahu k žalobcovi nie je zamestnankyňou a žalobca voči nej nie je zamestnávateľom, súd konštatoval, že v napadnutom i prvostupňovom správnom rozhodnutí je

dostatočným a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnené, prečo vzťah medzi žalobcom a I. F. správne orgány považovali za vzťah zamestnávateľ - zamestnanec. Mal za jednoznačne preukázané, že 01.04.2014 tieto dva subjekty uzavreli pracovnú zmluvu v zmysle Zákonníka práce. Preto vyhodnotil ako nesporné, že od 01.04.2014 I. F. bola v pracovnom pomere so žalobcom Ing. Miladou Hud'ánovou ako fyzickou osobou - podnikateľom. Tvrdenie žalobcu, že tento vzťah nebol preukázaný, resp. že správny orgán sa nevyjadril k tomu, že tento vzťah nie je preukázaný, považoval v plnom rozsahu za nedôvodné a v rozpore s vykonaným dokazovaním a dôkazom, ktorý predložil samotný žalobca.

3. Zároveň poukázal na výpis zo Sociálnej poisťovne, z ktorého tiež vyplýva, že na základe pracovnej zmluvy medzi žalobcom a I. F. uzatvorenej dňa 01.04.2014 bola I. F. prihlásená do Sociálnej poisťovne až dňa 16.04.2014 o 19:35 hod. Predtým pracovala na základe pracovnej zmluvy so spoločnosťou Hud'an, spol. s r.o. od 01.02.2013.

4. V ďalšom mal za preukázané, že spoločnosť Hud'an, spol. s r.o. a žalobca Ing. Milada Hud'ánová uzavreli zmluvu o dočasnom pridelení zamestnanca podľa § 58 Zákonníka práce, podľa ktorej dočasné pridelenie I. F. vznikne dňa 01.01.2014 a bude trvať do 31.08.2014. Ak však bola následne od 01.04.2014 uzavretá riadna pracovná zmluva medzi žalobcom a I. F., potom bolo preukázané, že zamestnávateľom I. F. nebol Hud'an, spol. s r.o., ale od 01.04.2014 práve žalobca. Zdôraznil, že Zmluva o dočasnom pridelení zamestnanca medzi spoločnosťou Hud'an, spol. s r.o. a žalobcom z 28.12.2013 teda nie je dôkazom o tom, že od 01.04.2014 žalobca nebol zamestnávateľom I. F..

5. K ďalšej žalobnej námietke správny súd uviedol, že vo výroku prvostupňového rozhodnutia je žalobca označený ako fyzická osoba - podnikateľ, a to všetkými atribútmi takejto osoby, t.j. obchodným menom, miestom podnikania a identifikačným číslom (údajmi vyplývajúcimi zo živnostenského registra). Pokiaľ je vo výroku v zátvorke uvedený aj dátum jeho narodenia, ide o nepovinný údaj ďalej špecifikujúci fyzickú osobu - podnikateľa v záujme jeho nezameniteľnosti. Dodal, že nie je na závadu a nespôsobuje nezrozumiteľnosť výroku, keď vo výroku je špecifikovaný zodpovednostný subjekt údajmi fyzickej osoby - podnikateľa (obchodné meno, IČO, miesto podnikania) a aj dátumom narodenia z dôvodu samotnej nezameniteľnosti fyzickej osoby - podnikateľa s inou fyzickou osobou. Tým, že správny orgán uviedol aj dátum narodenia zodpovednostného subjektu, nie je možné konštatovať, že mal za to, že sa jedná o fyzickú osobu, ktorá nie je podnikateľom, keď inak z výroku jednoznačne vyplýva, že žalobca je fyzickou osobou - podnikateľom.

6. K námietke nesprávnej aplikácie § 19 ods. 2 písm. a/ zákona o inšpekcii práce krajský súd poznamenal, že v konaní bolo preukázané, že žalobca je zamestnávateľ a zároveň bolo preukázané aj jeho nelegálne zamestnávanie, preto správne orgány správne aplikovali ustanovenie § 19 ods. 2 písm. a/ bod 1 zákona o inšpekcii práce; nebol žiaden dôvod aplikovať písm. b/ citovaného ustanovenia, keďže bolo riadne preukázané, že žalobca bol zamestnávateľom I. F., ktorý porušil zákaz nelegálneho zamestnávania.

7. V súvislosti s poslednou námietkou, ktorá sa týkala odôvodnenia druhostupňového správneho rozhodnutia, ktorému žalobca vytýkal nepreskúmateľnosť z dôvodu, že žalobcom tvrdený nezákonný postup prvostupňového správneho orgánu nebol týmto rozhodnutím odstránený, správny súd dal do pozornosti, že takto koncipovanou námietkou nebolo možné úspešne odôvodniť nepreskúmateľnosť. Ak žalobca námietku nepreskúmateľnosti odôvodnil práve tým, že žalovaný správny orgán neodstránil nezákonný postup prvostupňového správneho orgánu, tak uvedená námietka z logického hľadiska nemôže založiť nepreskúmateľnosť druhostupňového správneho rozhodnutia. Pokiaľ žalobca v závere žaloby tvrdil, že napadnuté rozhodnutie trpí nedostatkom riadneho, dostatočného a presvedčivého odôvodnenia, jedná sa o všeobecnú námietku, ktorá je sama neurčitá a nevyplýva z nej, ktoré (podľa názoru žalobcu) časti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia sú nepreskúmateľné, resp. ktoré časti odôvodnenia chýbajú. Skonštatoval tak, že takou námietkou sa nebolo potrebné ani možné zaoberať.

8. Rozsudok napadol sťažovateľ kasačnou sťažnosťou v zmysle § 438 a nasl. S.s.p., v zákonom stanovenej lehote podľa § 443 ods. 1 S.s.p., pričom prípustnosť podania kasačnej sťažnosti oprel o

ustanovenie § 439 ods. 1 S.s.p. a dôvody podania o ustanovení § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.

9. Sťažovateľ poukázal na jeho stanovisko k vyjadreniu žalovaného zo dňa 26.07.2016, v ktorom poukázal na skutočnosť, že medzi ním a osobou I. F. nie je vzťah zamestnávateľ - zamestnanec, pretože pani I. F. bola v čase kontroly zamestnankyňou spoločnosti Hud'an, spol. s r.o. a s touto mala uzatvorenú pracovnú zmluvu. So spoločnosťou Hud'an, spol. s r.o. mal žalobca uzatvorenú zmluvu o dočasnom pridelení a dohodu o dočasnom pridelení na výkon práce, a to týkajúce sa osoby I. F. - zamestnankyne spoločnosti Hud'an, spol. s r.o., ktorú si na podklade týchto zmlúv žalobca „vypožičal“. Uvedená skutočnosť je podľa žalobcu potvrdená a túto konštatuje aj súd v odôvodnení napádaného rozsudku, v ktorom uvádza, že I. F. pracovala pre spoločnosť Hud'an, spol. s r.o. na základe riadne uzatvorenej pracovnej zmluvy od 01.02.2013.

10. S poukazom na Zákonník práce sťažovateľ uviedol, že ak zamestnanec pri svojom zamestnaní vykonávanom v pracovnom pomere vykonáva inú zárobkovú činnosť, ktorá má k činnosti jeho zamestnávateľa konkurenčný charakter, túto činnosť môže zamestnanec vykonávať len s predchádzajúcim písomným súhlasom zamestnávateľa. Táto podmienka podľa sťažovateľa splnená nebola, pretože I. F. nepožiadala svojho zamestnávateľa Hud'an, spol. s r.o. o tento súhlas, aby mohla následne u sťažovateľa vykonávať inú zárobkovú činnosť.

11. Vzhľadom na uvedené mal sťažovateľ pracovnú zmluvu, ktorú uzatvoril s pani I. F., a na ktorú poukazuje súd v napádanom rozsudku, za absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ, pretože bol vykonaný v rozpore s citovanými zákonnými ustanoveniami. Z tohto dôvodu a v zmysle citovaných zákonných ustanovení nemohol vystupovať voči osobe I. F. ako zamestnávateľ.

12. V ďalšom uviedol, že súd sa nesprávne vysporiadal so žalobnou námietkou týkajúcou sa nezrozumiteľnosti výroku a označenia sťažovateľa v rozhodnutí správneho orgánu, keď argumentoval, že medzi sťažovateľom a I. F. sa jedná o vzťah zamestnanec - zamestnávateľ, čo nepovažoval sťažovateľ za správne z vyššie uvedených dôvodov. V súvislosti s uvedeným poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/187/2014-42 zo dňa 25.03.2015, ktorý riešil obdobný súdny spor a v ktorom krajský súd podrobne rozoberá, že aplikácia konkrétnych ustanovení musí byť dostatočne zdôvodnená a správne použitá a je dôležité aj správne jednotlivé ustanovenia zákonov aplikovať na daný prípad.

13. V ďalšom namietal nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia, ktoré je nutné považovať za vadu konania, pretože v takomto postupe vidieť arbitrárnosť a svojvôľu. Vyjadril názor, že už správny orgán pri svojom postupe a rozhodnutí postupoval nesprávne a nezákonne a krajský súd toto nesprávne a nezákonné rozhodnutie potvrdil a tomuto poskytol právnu ochranu, preto sa prostredníctvom kasačnej sťažnosti domáha spravodlivosti a odstránenia porušenia a zásahu do svojich základných práv.

14. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

15. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti v stanovenej lehote nevyjadril.

16. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) postupom podľa § 492 ods. 1 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 S.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24.01.2018 (§ 137 ods. 2 S.s.p.).

17. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal ochrany svojich práv proti rozhodnutiu žalovaného, ktorým zamietol odvolanie sťažovateľa a potvrdil rozhodnutie orgánu verejnej správy prvej inštancie č.k.: 253/2015-IZA-1.2/pok/R zo dňa 21.10.2015, ktorým bola sťažovateľovi uložená pokuta vo výške 2 000,- € za porušenie

povinnosti vyplývajúcej z § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. b/ zákona o nelegálnej práci, ktoré bolo zistené pri výkone inšpekcie práce podľa § 7 ods. 3 písm. a/ zákona o inšpekcii práce, ktorý bol vykonaný v dňoch 15.04., 25.04. a 13.06.2014 u sťažovateľa tým, že dňa 15.04.2014 o 09:12 hod., pri výkone inšpekcie v kontrolovanom objekte Energy Pub - LAS VEGAS II, V. Tvrdého 4 v Žiline, vykonávala pre fyzickú osobu, ktorá je podnikateľom Ing. Miladu Hud'anovú, závislú prácu v bare ako čašníčka I. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX L. XXX.. Zamestnávateľ Ing. Milada Hud'anová predložila počas výkonu inšpekcie pracovnú zmluvu písomne uzatvorenú so zamestnancom I. F. dňa 01.04.2014 podľa § 42 ods. 1 Zákonníka práce, avšak nesplnila si oznamovaciu povinnosť podľa osobitného predpisu (zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, ďalej len „zákon o sociálnom poistení“), čo podľa § 2 ods. 2 písm. b/ zákona o nelegálnej práci je nelegálne zamestnávanie.

Podľa § 2 ods. 2 písm. b/ zákona o nelegálnej práci (v znení účinnom ku dňu 15.04.2014), nelegálne zamestnávanie je zamestnávanie právnickou osobou alebo fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, ak využíva závislú prácu fyzickej osoby, má s ňou založený pracovnoprávny vzťah alebo štátnozamestnanecký pomer podľa osobitného predpisu a nesplnila povinnosť podľa osobitného predpisu.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o nelegálnej práci, právnická osoba a fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 2 a 3. Fyzická osoba nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 3.

Podľa § 19 ods. 2 písm. a/ bod 1 zákona o inšpekcii práce, inšpektorát práce uloží pokutu zamestnávateľovi alebo fyzickej osobe za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania od 2 000,- € do 200 000,- €, a ak ide o nelegálne zamestnávanie dvoch a viac fyzických osôb súčasne, najmenej 5 000,- €.

Podľa § 231 ods. 1 písm. b/ zákona o sociálnom poistení (v znení účinnom ku dňu 15.04.2014), zamestnávateľ je povinný prihlásiť do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia

1. zamestnanca podľa § 4 ods. 1 na nemocenské poistenie, na dôchodkové poistenie a na poistenie v nezamestnanosti a zamestnanca podľa § 4 ods. 2, okrem zamestnanca v právnom vzťahu na základe ním určenej dohody o brigádnickej práci študentov podľa § 227a, na dôchodkové poistenie pred vznikom týchto poistení, najneskôr pred začatím výkonu činnosti zamestnanca, odhlásiť zamestnanca najneskôr v deň nasledujúci po zániku týchto poistení okrem zániku povinného nemocenského poistenia a povinného poistenia v nezamestnanosti podľa § 20 ods. 3, zrušiť prihlásenie do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia, ak poistný vzťah podľa § 20 nevznikol, a oznámiť zmeny v údajoch uvedených v § 232 ods. 2 písm. a/ až c/,

2. zamestnanca v právnom vzťahu na základe ním určenej dohody o brigádnickej práci študentov podľa § 227a, ktorý mu zakladá právo na pravidelný mesačný príjem, na dôchodkové poistenie najneskôr v lehote splatnosti poistného podľa § 143 ods. 2 za kalendárny mesiac, v ktorom jeho mesačný príjem podľa § 3 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 a 3 z tejto dohody presiahol sumu podľa § 4 ods. 5, odhlásiť tohto zamestnanca v lehote splatnosti poistného podľa § 143 ods. 2 za kalendárny mesiac, v ktorom jeho mesačný príjem podľa § 3 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 a 3 z tejto dohody nepresiahol sumu podľa § 4 ods. 5 alebo odhlásiť tohto zamestnanca najneskôr v deň nasledujúci po zániku tohto poistenia z iného dôvodu, zrušiť prihlásenie do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia, ak poistný vzťah podľa § 20 nevznikol, a oznámiť zmeny v údajoch uvedených v § 232 ods. 2 písm. a/ až c/,

3. zamestnanca v právnom vzťahu na základe ním určenej dohody o brigádnickej práci študentov podľa § 227a, ktorý mu zakladá právo na nepravidelný príjem, na dôchodkové poistenie najneskôr v lehote splatnosti poistného podľa § 143 ods. 1 štvrtej vety, ak priemerný mesačný príjem podľa § 3 ods. 1 písm. a) a ods. 2 a 3 z tejto dohody presiahol sumu podľa § 4 ods. 5, zrušiť prihlásenie do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia, ak poistný vzťah podľa § 20 nevznikol, a oznámiť zmeny v údajoch uvedených v § 232 ods. 2 písm. a/ až c/,

4. zamestnanca v právnom vzťahu na základe ním určenej dohody o brigádnickej práci študentov podľa § 227a na účely úrazového poistenia, garančného poistenia a na účely osobitného predpisu 100b) pred vznikom tohto právneho vzťahu najneskôr pred začatím výkonu práce, odhlásiť tohto zamestnanca z registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia najneskôr v deň nasledujúci po skončení tohto právneho vzťahu, zrušiť prihlásenie do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia, ak pracovnoprávny vzťah nevznikol, a oznámiť zmeny v údajoch uvedených v § 232 ods. 2 písm. a/ a b/,
5. fyzickú osobu uvedenú v § 4 ods. 1 písm. d/ na účely úrazového poistenia, garančného poistenia a na účely osobitného predpisu 100b) pred vznikom pracovného pomeru alebo štátnozamestnaneckého pomeru najneskôr pred začatím výkonu práce, odhlásiť fyzickú osobu uvedenú v § 4 ods. 1 písm. d/ z registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia najneskôr v deň nasledujúci po skončení pracovného pomeru alebo štátnozamestnaneckého pomeru, zrušiť prihlásenie do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia, ak pracovný pomer alebo štátnozamestnanecký pomer nevznikol, a oznámiť zmeny v údajoch uvedených v § 232 ods. 2 písm. a/ a b/,
6. zamestnanca, ktorý bol fyzickou osobou uvedenou v § 4 ods. 1 písm. d/ a povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti jej vzniklo podľa § 20 ods. 4 písm. a/, na nemocenské poistenie, dôchodkové poistenie a poistenie v nezamestnanosti, najneskôr v lehote splatnosti poistného podľa § 143 ods. 2 za kalendárny mesiac, v ktorom mesačný príjem presiahol sumu podľa § 4 ods. 1 písm. d/ druhého bodu, a ak povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti vzniklo podľa § 20 ods. 4 písm. b/ pred vznikom tohto poistenia,
7. zamestnanca uvedeného v § 4 ods. 2 písm. c/ na dôchodkové poistenie v lehote splatnosti poistného podľa § 143 ods. 1 druhej vety.

18. Kasačný súd z obsahu administratívneho spisu žalovaného zistil, že v dňoch 15.04.2014, 25.04.2014 a 13.06.2014 bola u sťažovateľa vykonaná inšpekcia práce, ktorej výsledkom bol Protokol o výsledku inšpekcie práce č. IZA-33-30-1.2/P-A 24,28-14 113 zo dňa 13.06.2014, v ktorom bolo konštatované, že sťažovateľ ako zamestnávateľ si nespĺnil oznamovaciu povinnosť v Sociálnej poisťovni, keď zamestnankyňu I. F. prihlásil do Sociálnej poisťovne dňa 16.04.2014 v čase 19,35 hod., t.j. až po výkone inšpekcie práce. Na podklade uvedeného Protokolu o výsledku inšpekcie sa začalo správne konanie vo veci uloženia pokuty za porušenie povinností vyplývajúcich zo zákona o nelegálnej práci. Výsledkom prvoinštančného správneho konania bolo rozhodnutie č.k.: 253/2015-IZA-1.2/pok/R zo dňa 21.10.2015, ktorým bola sťažovateľovi uložená pokuta 2 000,- € z dôvodov vyššie uvedených. Orgán verejnej správy v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vyjadrenie sťažovateľa, že v predmetnom prípade nešlo o nelegálne zamestnávanie, pretože mal uzatvorenú zmluvu o dočasnom zapožičaní pracovníkov a I. F. mala zmluvu riadne uzatvorenú, nebolo možné akceptovať, pretože sťažovateľ preukázal založenie pracovnoprávneho vzťahu s menovanou pracovnou zmluvou zo dňa 01.04.2014, na základe ktorej bola menovaná následne prihlásená do Sociálnej poisťovne a inšpektor práce pri výkone inšpekcie práce kontroloval tento pracovnoprávny vzťah. Výšku pokuty považoval za primeranú, nakoľko plní funkciu výchovnú aj represívnu a má postihovať protiprávne konanie, preto je žiaduce, aby bola citelná aj v majetkovej sfére páchatel'a správneho deliktu. Dodal, že sťažovateľ neposkytol žiadne dôkazy, ktoré by nasvedčovali tomu, že k porušeniu, za ktoré sa pokuta ukladá, nedošlo.

19. Na podklade podaného odvolania voči rozhodnutiu orgánu verejnej správy prvej inštancie rozhodol žalovaný tak, že odvolanie sťažovateľa zamietol a prvoinštančné správne rozhodnutie potvrdil, keď s ohľadom na listinné dôkazy posúdil konanie sťažovateľa ako nelegálne zamestnávanie jednej fyzickej osoby. Žalovaný orgán sa stotožnil s postupom prvoinštančného orgánu, ktorý v rámci preskúmania odvolaním napadnutého rozhodnutia dospel k názoru, že jeho postup nevykazuje známky nezákonnosti, ani rozporu so zásadami správneho konania a tak neodôvodňuje procesnoprávne zrušenie napadnutého rozhodnutia. V ďalšom vyjadril, že odôvodnenie rozhodnutia poskytuje skutkovú a právnu oporu výroku rozhodnutia; orgán verejnej správy dospel k správnym zisteniam a správne právne posúdeniu veci. Žalovaný mal za preukázané, že sťažovateľ využíval závislú prácu fyzickej osoby, s ktorou mal založený pracovnoprávny vzťah, avšak nespĺnil si oznamovaciu povinnosť voči Sociálnej poisťovni podľa

osobitného predpisu.

20. Krajský súd rozhodujúc o správnej žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného kasačnou sťažnosťou napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. Z odôvodnenia rozsudku správneho súdu vyplýva, že žalobné dôvody nepovažoval za spôsobilé spochybníť zákonnosť napadnutého rozhodnutia alebo procesného postupu pred jeho vydaním; napadnuté i prvoinštančné správne rozhodnutie mal za dostatočne a vyčerpávajúco odôvodnené; vzťah medzi sťažovateľom a I. F. (ako vzťah medzi zamestnávateľom a zamestnancom) mal za preukázaný.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že kasačná sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku krajského súdu sa podstatne neodlišovala od dôvodov podanej žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, s ktorej dôvodmi sa krajský súd v plnom rozsahu vysporiadal a jeho skutkové zistenia aj právne závery považuje kasačný súd za vecne správne.

22. Sťažovateľ až v podanej kasačnej sťažnosti začal namietat' absolútnu neplatnosť uzavretej pracovnej zmluvy, čím sa odchýlil od jeho predchádzajúcich tvrdení, podľa ktorých ho nie je možné považovať za zamestnávateľa I. F., pretože tá v čase kontroly bola zamestnankyňou spoločnosti Hud'an, spol. s r.o. Kasačný súd zmenu v tvrdeniach sťažovateľa vyhodnotil ako účelovú, no nakoľko v zmysle ustanovenia § 441 S.s.p. nemožno v kasačnej sťažnosti uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti, ďalej sa nimi nezaoberal.

23. Kasačný súd považuje za potrebné uviesť, že orgán verejnej správy prvej inštancie uviedol vo výroku napadnutého rozhodnutia na označenie sťažovateľa ako fyzickej osoby - podnikateľa jeho obchodné meno, miesto podnikania, identifikačné číslo a v zátvorke dátum narodenia. Uvedený spôsob identifikácie sťažovateľa vo výroku napadnutého prvoinštančného správneho rozhodnutia podľa názoru kasačného súdu nespôsobuje jeho nezrozumiteľnosť, pretože z celého rozhodnutia vyplýva, že v prípade zodpovednostného subjektu ide o fyzickú osobu - podnikateľa s tým, že uvedenie aj dátumu narodenia hodnotí kasačný súd pozitívne, nakoľko sa ním len bližšie upresňuje subjekt práva, čím sa redukuje možnosť jeho zámény s iným subjektom práva.

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný sa tak stotožnil s právnym záverom orgánov verejnej správy, že sťažovateľ ako preukázaný zamestnávateľ I. F. porušil oznamovaciu povinnosť voči Sociálnej poisťovni, čím sa dopustil nelegálneho zamestnávania.

25. Podkladom rozhodnutia orgánov verejnej správy boli listiny tvoriace administratívny spis žalovaného, vychádzajúc z ktorých tieto ustálili preukázanie založenia pracovnoprávneho vzťahu sťažovateľa so I. F., na základe ktorých bola zamestnankyňa I. F. aj prihlásená do Sociálnej poisťovne. Vychádzali pritom predovšetkým zo Zápisníc o podaní informácie o vysvetlení dôvodu prítomnosti fyzickej osoby na pracovisku, z Protokolu o výsledkov inšpekcie práce ako aj zo sťažovateľom predložených tlačív, dokumentov a zmlúv.

26. Kasačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami orgánov verejnej správy ako aj s ich právnym posúdením, v konaní, ani v rozhodnutiach týchto orgánov nezistil porušenie žiadneho z ustanovení Správneho poriadku ani iného právneho predpisu. Správne rozhodnutia oboch inštancií obsahujú všetky náležitosti v zmysle § 47 Správneho poriadku, výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, v odôvodnení orgány verejnej správy uviedli skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia, akými úvahami boli vedené pri hodnotení dôkazov a ako sa vyrovnali s návrhmi a námietkami sťažovateľa a s jeho vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

27. Vo svetle uvedeného považuje kasačný súd zistenie skutkového stavu na posúdenie veci za dostačujúce. Kasačný súd uvádza, že rovnako má za nesporný skutkový stav tak, ako ho v

podrobnostiach opísal krajský súd v preskúmanom rozhodnutí. Kasačný súd po oboznámení sa s pripojeným súdnym a administratívnym spisom musí konštatovať, že v predmetnej veci nebolo možné postupovať inak, ako súhlasiť so závermi prijatými krajským súdom v napadnutom rozhodnutí, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom, nakoľko krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré aj náležite odôvodnil, a s ktorými sa kasačný súd v celom rozsahu stotožňuje.

28. Kasačný súd dospel zhodne ako krajský súd k záveru, že orgány verejnej správy oboch inšancií postupovali v danej veci v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážili dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležitým spôsobom zistili skutkový stav a aplikáciou relevantných zákonných ustanovení zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, a preto krajský súd nepochybil, keď žalobu sťažovateľa zamietol.

29. Kasačný súd zdôrazňuje, že sťažovateľ nevyvrátil žiadnym hodnoverným spôsobom skutočnosti a skutkový stav, ktorý bol zistený orgánmi verejnej správy, a s ktorými sa stotožnil aj krajský súd, a preto za takýchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru kasačného súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci. Preto, ak krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav veci bol v správnom konaní spoľahlivo zistený a postup ako aj rozhodnutia orgánov verejnej správy v oboch inšanciách považoval za vydané v súlade so zákonom, bolo potrebné rozhodnutie súdu, ktorým zamietol žalobu sťažovateľa, považovať za správne.

30. Pokiaľ teda krajský súd vyhodnotil námietky sťažovateľa proti rozhodnutiu žalovaného za nedôvodné a rozhodnutie žalovaného považoval za súladné so zákonom a žalobu sťažovateľa podľa § 190 S.s.p. zamietol, kasačný súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením jeho rozhodnutia, pričom na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uviedol ďalšie dôvody, ktoré sú uvedené vyššie.

31. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto ďalšie námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

32. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že účastníkom nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S.s.p. a § 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 168 S.s.p.).

33. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.